

MODERN FELLÁNGOLÁS

Mióta tudom, hogy élsz, a világ másmilyen

Nagyobb, szebb és keservesebb.

A Föld rózsaszín vattacukorként olvad el,

Szinte tépni nem is kell.

Repül a szádba a kapcsolatok hada.

Mi másért lennél e háló rabja?

Elkap téged is,

Elkap engem is,

Együtt zuhanunk.

Telhetetlenül próbálva

Betelni egymással,

Mint két képzelt mágnes:

Digitálisan,

Maximálisan.

Ez biztosan a virtuális szerelem,

A szemem a képernyőre szegezem.

Onnan figyelsz te kisfiúsan s félszegen

Hangod nem hallom, csak képzelem.

Majd, mint a kígyó farkát, megfogom töltőmet,

Újraélesztetem az én egyetlen gépemet.